

საქმე # 0801-011900-941601
საქმე №1/2-3-19 (№041-8031900-)

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

25.12.2019 წელი

ქუთაისი

ქუთაისის საქალაქო სასამართლო
მოსამართლე დარინა აბულაძე
სხდომის მდივანი სოფიო ბრეგვაძე

ბრალდების მხარე:

პროკურორი - თამარ მესხია

დაცვის მხარე:

ბრალდებული: ვა-----

მამის სახელი: და----

დაბადებული: 1-0-1-----

პირადი ნომერი: 6-----

ნასამართლეობა: არ მქონე

მცხოვრები (რეგისტრირებული): ქუთაისი, რ-----

მცხოვრები (ფაქტობრივად): ქ. ქუთაისი, კ-----

ადვოკატი - მი-----

კვალიფიკაცია: საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილი

დისპოზიცია: ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორის მიმართ ძალადობა, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია საქართველოს სსკ-ის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი;

სხდომის სახე - ღია

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

1. წარდგენილი ბრალდების არსი:

2019 წლის 8 მარტს, დაახლოებით 00:30 საათზე, ქუთაისში, კ-----
---ში მდებარე საცხოვრებელ სახლში ვა-----მა დედას- ეთ-----ს
მიაყენა სიტყვიერი და ფიზიკური შეურაცხყოფა. კერძოდ აგინებდა მას დედის

და ახლო ნათესავების მისამართით, რის შემდეგაც ხელი მოუჭირა კისერში ეთ-
-----მა ძალადობის შედეგად განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

2019 წლის 6 მარტს, დაახლოებით 1-:00 საათზე, ქუთაისში, კ-----
--ში მდებარე საცხოვრებელ სახლში ვა-----მა მეუღლეს - სო-----
----ს მიაყენა სიტყვიერი და ფიზიკური შეურაცხყოფა. კერძოდ აგინებდა მას,
რის შემდეგაც ესროლა საფერფლე, რომელიც სო-----ს მოხვდა
მარცხენა ხელის მაჯაზე და განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

2. სასამართლომ დაადგინა:

სასამართლოს მიაჩნია, რომ სხდომაზე გამოკვლეული და გამოკვლევის გარეშე
მიღებული მტკიცებულებებით ვერ ჰპოვა დადასტურება ვა-----ს
მიერ საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით
გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენამ, ბრალდების მხარის მიერ ვერ იქნა
წარმოდგენილი ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა და დამაჯერებელ
მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც გონივრულ ეჭვს მიღმა
სტანდარტით დაადასტურებდა ვა-----ს ბრალეულობას.

3. ქმედების სამართლებრივი აღწერა:

**ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორის მიმართ ძალადობა, რამაც
დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ
მოჰყოლია საქართველოს სსკ-ის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით
გათვალისწინებული შედეგი;**

სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო
კოდექსის 73-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის თანახმად,
გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად მიიღება ნებისმიერი სხვა გარემოება თუ
ფაქტი, რომელზეც მხარეები შეთანხმდებიან. ბრალდებულ ვა-----ს
სისხლის სამართლის საქმეზე გარდა დაზარალებულების ეთ-----ისა და
სო-----ის ჩვენებებისა სხვა მტკიცებულებები მხარეებს სადავოდ არ
გაუხდიათ, რის გამოც ისინი მიღებულ იქნა მტკიცებულებად გამოკვლევის
გარეშე და მიენიჭათ პრეიუდიციული მნიშვნელობა.

**დაზარალებულმა ეთ-----მა არ მისცა ჩვენება შვილის ვა-----
--ს წინააღმდეგ. ისარგებლა საქართველოს სსსკ-ის 49-ე მუხლის პირველი
ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით მოწმისათვის გარანტირებული უფლებით, კერძოდ,
მოწმეს უფლება აქვს არ მისცეს ჩვენება, რომელიც დანაშაულის ჩადენაში
ამხელს მას ან მის ახლო ნათესავს. ამავე კოდექსის მე-3 მუხლის მე-2 ნაწილის
თანახმად, ახლო ნათესავად ითვლება შვილი.**

დაზარალებულმა სო-----მა არ მისცა ჩვენება მეუღლის ვა-----

-----ს წინააღმდეგ. ისარგებლა საქართველოს სსსკ-ის 49-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით მოწმისათვის გარანტირებული უფლებით, კერძოდ, მოწმეს უფლება აქვს არ მისცეს ჩვენება, რომელიც დანაშაულის ჩადენაში ამხელს მას ან მის ახლო ნათესავს. ამავე კოდექსის მე-3 მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, ახლო ნათესავად ითვლება **მეუღლე**.

საქმეში წარმოდგენილი მოწმე ქუთაისის საქალაქო სამმართველოს პოლიციის მეოთხე განყოფილების უბნის ინსპექტორ-გამომძიებელ ბა---

-----ის გამოკითხვის ოქმით ირვევა, რომ 2019 წლის 08 მარტს დაახლოებით 01:15 საათზე პოლიციის მეოთხე განყოფილებაში შევიდა შეტყობინება მასზედ, რომ ქუთაისში, კ-----ში მცხოვრები ეთ-----ი ითხოვდა პოლიციის დახმარებას ოჯახურ კონფლიქტთან დაკავშირებით. აღნიშნული შეტყობინების საფუძველზე ბა-----ი გამოცხადდა მისამართზე, სადაც დახვდა შეტყობინების ინიციატორი ეთ-----ი, რომელმაც განმარტა, რომ შვილი ვა----- ნასვამ მდგომარეობაში დაბრუნდა სახლში და გაურკვეველი მიზეზით სიტყვიერი და ფიზიკური შეურაცხყოფა მიაყენა მას, ასევე განმარტა, რომ მისი შვილი შესაძლოა ყოფილიყო ნარკოტიკული საშუალების ზემოქმედების ქვეშ. სიტყვიერ შეურაცხყოფაში აღნიშნული ქალბატონი გულისხმობდა დედის და ახლო ნათესავების მისამართით უშვერი სიტყვებით ლანძღვა-გინებას, ხოლო ფიზიკურ შეურაცხყოფაში გულისხმობდა, რომ შვილმა მას მოუჭირა კისერზე ხელი რა დროსაც განიცადა ფიზიკური ტკივილი. ეთ-----მა ასევე განმარტა, რომ შვილმა 2019 წლის 06 მარტს სიტყვიერი და ფიზიკური შეურაცხყოფა მიაყენა რძალს სო-----ს, აღნიშნული დაადასტურა სო-----მაც და განმარტა, რომ მეუღლე ნამდვილად აყენებდა სიტყვიერ და ფიზიკურ შეურაცხყოფას, აგინებდა დედის და ახლობლების მისამართით უშვერი სიტყვებით, ასევე 6 მარტს ესროლა საფერფლე, რომელიც მოხვდა მარცხენა ხელის მკლავზე. ეთ-----მა განმარტა, რომ აღნიშნულს მისი შვილის მხრიდან აქვს სისტემატიური სახე, ორივე მათგანმა მოითხოვა შემაკავებელი ორდერის შედგენა ვა-----ს მიმართ. აღნიშნულის საფუძველზე ვა-----ს მიმართ შედგენილ იქნა შემაკავებელი ორდერი, მოხდა ვა-----ს ბრალდებულის სახით დაკავება და შედგა დაკავების ოქმი.

გამომძიებლის დაწყების აღრიცხვის ბარათით, ფორმა N1 დადგენილია, ქუთაისის საქალაქო სამმართველოს პოლიციის მეოთხე განყოფილებაში დაიწყო გამოძიება მასზედ, რომ 2019 წლის 8 მარტს, ქუთაისში, ღამის საათებში, ეთ-----ს სიტყვიერი და ფიზიკური შეურაცხყოფა მიაყენა შვილმა ვა-----მა.

დანაშაულის შესახებ შეტყობინების N6----- თანახმად, 2019 წლის 8 მარტს ქუთაისის საქალაქო სამმართველოს პოლიციის მეოთხე განყოფილებაში

შევიდა ინიციატორ ეთ-----ის შეტყობინება, რომლის განმარტებით ნასვამ მდგომარეობაში მყოფი შვილი ძალადობს მასზე.

ბრალდებულის დაკავების ოქმით დადგენილია, რომ 2019 წლის 08 მარტს 01:55 საათზე, ქუთაისის საქალაქო სამმართველოს პოლიციის მეოთხე განყოფილების უბნის ინსპექტორ-გამომძიებელ დ-----ის მიერ ქუთაისში, კ. გამსახურდიას ქუჩა N159-ში მდებარე საცხოვრებელ სახლში ვა----- დაკავებულ იქნა ბრალდებულის სახით.

ალკოჰოლური თრობის ფაქტის დადგენის სამედიცინო შემოწმების #0----- დასკვნის თანახმად ვა-----ს აღენიშნება საშუალო ხარისხის ალკოჰოლური თრობა 1.59 პრომილე.

4. სამართლებრივი შეფასება:

საქართველოს სსსკ-ის 259-ე მუხლის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს კანონიერი, დასაბუთებული და სამართლიანი. სასამართლოს განაჩენი კანონიერია, თუ იგი გამოტანილია საქართველოს კონსტიტუციის, ამ კოდექსისა და საქართველოს სხვა კანონების მოთხოვნათა დაცვით, რომელთა ნორმებიც გამოყენებული იყო სისხლის სამართლის პროცესში. სასამართლოს განაჩენი დასაბუთებულია, თუ ის ემყარება სასამართლო განხილვის დროს გამოკვლეულ, გონივრული ეჭვის გამომრიცხავ მტკიცებულებათა ერთობლიობას. განაჩენში ჩამოყალიბებული ყველა დასკვნა და გადაწყვეტილება დასაბუთებული უნდა იყოს.

საქართველოს სსსკ-ის მე-13 მუხლის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ეფუძნებოდეს მხოლოდ ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობას, რომელიც გონივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებს პირის ბრალეულობას. მტკიცებულების შეფასების დროს წარმოშობილი ეჭვი, რომელიც არ დადასტურდება კანონით დადგენილი წესით, უნდა გადაწყდეს ბრალდებულის (მსჯავრდებულის) სასარგებლოდ.

საქართველოს სსსკ-ის 82-ე მუხლის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა.

მტკიცებულებათა ერთობლიობა უნდა იყოს ერთმანეთთან შეთანხმებული, მტკიცებულებებს შორის უნდა არსებობდეს შინაარსობრივი კავშირი, უნდა იყოს აშკარა, ანუ ერთმანეთთან შეთანხმებული მტკიცებულებები აშკარად უნდა ადასტურებდნენ რაიმე ფაქტს ან გარემოებას და მათში ეჭვის შეტანის გონივრული საფუძველი არ უნდა არსებობდეს. მტკიცებულებათა ერთობლიობა პირდაპირ და ცალსახად უნდა ადგენდეს ფაქტებს და პირის ბრალეულობას, სწორედ ამ პირის მიერ დანაშაულის ჩადენის, მოტივს, მიზანს,

განზრახვას და ა.შ. გარდა ამისა, მტკიცებულებათა ერთობლიობა უნდა იყოს დამაჯერებელი, ერთმანეთთან შეთანხმებული, აშკარა და უტყუარი მტკიცებულებები უნდა იყოს დამაჯერებელი ობიექტური, ნეიტრალური პირისათვის, რათა ეს პირი დარწმუნდეს სწორედ ბრალდებულის მიერ დანაშაულის ჩადენაში. დამაჯერებლობის ხარისხი იმდენად მაღალი უნდა იყოს, რომ არ უნდა იწვევდეს რაიმე გონივრულ ეჭვს ან ვარაუდს. მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც ადგენს და ადასტურებს გარკვეულ ფაქტებსა და გარემოებებს, არ უნდა ბადებდეს ისეთ კითხვებს, რომლებიც დანაშაულის ჩამდენის ფაქტობრივ გარემოებებს ეჭვქვეშ დააყენებს და გონივრულ კითხვებს გააჩენს ამ პოზიციის საწინააღმდეგოდ.

გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებული, ერთმანეთთან შეთანხმებული, აშკარა და დამაჯერებელი მტკიცებულებების ერთობლიობის არარსებობის პირობებში პირის დამნაშავედ ცნობის დაუშვებლობის საკითხთან დაკავშირებით, სასამართლო მოიხმობს საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს 2015 წლის 22 იანვრის №1/1/54- გადაწყვეტილებაში ჩამოყალიბებულ განმარტებას საქმეზე - „საქართველოს მოქალაქე ზურაბ მიქაძე საქართველოს პარლამენტის წინააღმდეგ“, რომლის მიხედვითაც, „...ზემოაღნიშნული კონსტიტუციური დებულება წარმოადგენს სამართლებრივი სახელმწიფოს ერთ-ერთ საფუძველს, განამტკიცებს უდანაშაულო პირის მსჯავრდების თავიდან აცილების მნიშვნელოვან, საყოველთაოდ აღიარებულ პრინციპს - „in dubio pro reo“, რომლის თანახმად, დაუშვებელია პირის მსჯავრდება საეჭვო ხასიათის ბრალდებების საფუძველზე და ამდენად, სისხლის სამართლებრივი დევნის პროცესში ადამიანის უფლებების დაცვის მნიშვნელოვან გარანტიას ქმნის. მხოლოდ უტყუარი მტკიცებულებების საფუძველზე პასუხისმგებლობის დაკისრების პრინციპი წარმოადგენს იმის გარანტიას, რომ სახელმწიფო მოხელეთა თვითნებობისა თუ შეცდომების შედეგად არ მოხდეს უდანაშაულო პირის მსჯავრდება. უტყუარობის კონსტიტუციური სტანდარტი მოიცავს მოთხოვნას, რომ საქმისათვის მნიშვნელოვანი ფაქტისა თუ გარემოების დადასტურება მხოლოდ სანდო წყაროდან მიღებული და ჯეროვნად შემოწმებული ინფორმაციის საფუძველზე მოხდეს. მტკიცებულების საფუძველზე მიღებულმა ინფორმაციამ უტყუარად, ერთმნიშვნელოვნად უნდა მიუთითოს იმ ფაქტობრივ გარემოებაზე, რომლის დასადასტურებლადაც არის წარმოდგენილი. ამდენად, უტყუარი მტკიცებულებები სისხლის სამართლის პროცესში წარმოადგენს განაჩენის დადგომისათვის უალტერნატივო საშუალებას. ეს უმნიშვნელოვანესი გარანტია გამოირიცხავს მტკიცებულებების გარეშე, მხოლოდ ვარაუდების გამო, პასუხისმგებლობის დაკისრებას. ამასთანავე, დანაშაულებრივი ქმედება უნდა დადასტურდეს გონივრულ ეჭვს მიღმა, უნდა გამოირიცხოს ყოველგვარი გონივრული ეჭვი პირის მიერ კონკრეტული დანაშაულის ჩადენასთან დაკავშირებით. სასიცოცხლოდ აუცილებელია, რომ სახელმწიფოს ლეგიტიმური უფლება, განახორციელოს სისხლისსამართლებრივი დევნა, აღასრულოს მართლმსაჯულება, არ იქნეს

დასუსტებული ისეთი მტკიცებულებითი სტანდარტით, რომელიც მიუკერძოებელ ადამიანს, საზოგადოებას გაუჩენს ეჭვს უდანაშაულო პირის მსჯავრდების შესახებ“.

სასამართლო განმარტავს, რომ კანონმდებლის მიერ საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლით კრიმინალიზებულია ოჯახში ძალადობა - ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, სისტემატური შეურაცხყოფა, შანტაჟი, დამცირება, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი. განსახილველი დანაშაულისგან სისხლისსამართლებრივი დაცვის ობიექტია ოჯახის წევრის ფიზიკური და ფსიქიკური ჯანმრთელობა, პატივი და ღირსება, მათი უფლება იცხოვრონ მშვიდ გარემოში. დანაშაული გამოიხატება: ა) ძალადობაში; ბ) სისტემატურ შეურაცხყოფაში, შანტაჟსა და დამცირებაში. ოჯახში ძალადობა (სსკ-ს 126¹ მუხლი) შედეგიანი დელიქტია და მისი შემადგენლობისთვის აუცილებელია, რომ სუბიექტის ქმედებით დაზარალებულმა განიცადოს ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა, ამასთან, ამ ქმედებამ არ უნდა გამოიწვიოს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ მოცემულ შემთხვევაში ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებებით ვერ დადასტურდა **ვა-----ს** მიერ - ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორის მიმართ ძალადობა, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია საქართველოს სსკ-ის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი (ორი ეპიზოდი).

წარდგენილი ბრალდების დასადასტურებლად პროკურორმა წარმოადგინა მხოლოდ ორი პირდაპირი მოწმე - დაზარალებული ეთ-----ი და მოწმე სო-----ი, რომლებმაც კანონიერი საფუძვლით განაცხადეს უარი ჩვენების მიცემაზე. რაც შეეხება საქმეში წარმოდგენილ მოწმე **ბა-----ის** ჩვენებას სასამართლო უთითებს, რომ ბა-----მა დაადასტურა **ვა-----ის** მხრიდან სიტყვიერი და ფიზიკური შეურაცხყოფის განხორციელების ფაქტი და იგი გადმოსცემს იმ დაზარალებულებისაგან მიღებულ ინფორმაციას, რომლებმაც საქმის განხილვისას ჩვენება არ მისცეს, **ბა-----ი** არ არის ფაქტის თვითმხილველი და აღნიშნული მოწმის ჩვენება საქართველოს სსსკ-ის 76-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად წარმოადგენს ირიბ ჩვენებას.

სასამართლო იზიარებს საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს მიდგომას, რომ ირიბი ჩვენება, ზოგადად, ნაკლებად სანდო მტკიცებულებაა, მისი გამოყენება შეიცავს პირის ბრალეულობასთან დაკავშირებით მცდარი აღქმის შექმნის საფრთხეს (იხილეთ საქართველოს საკონსტიტუციო

სასამართლოს 2015 წლის 22 იანვრის გადაწყვეტილება საქმეზე „საქართველოს მოქალაქე ზურაბ მიქაძე საქართველოს პარლამენტის წინააღმდეგ“ 22/01/2015; №1/1/54-; §52). შესაბამისად, **მოწმე ბა-----ის** ჩვენების სამართლებრივი ღირებულება, მაშინ როდესაც მის მიერ, სასამართლოსთვის მიწოდებული ინფორმაცია არ დადასტურებულა სასამართლოში წარმოდგენილი არც ერთი პირდაპირი მტკიცებულებით, სასამართლო ვერ დაეყრდნობა.

ყოველივე აღნიშნულიდან გამომდინარე, მოცემულ შემთხვევაში ბრალდების მხარეს არ წარმოუდგენია ეჭვის გამომრიცხავ, შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც უტყუარად დაადასტურებდა ბრალდებულ **ვა-----ს** ბრალულობას ინკრიმინირებულ დანაშაულში. წარმოდგენილი მტკიცებულებები კი არ იძლევა კონკრეტული ფაქტობრივი გარემოებების დადგენილად მიჩნევისა და მისი სამართლებრივი შეფასების საფუძველს.

ყოველივე ზემოაღნიშნულის გათვალისწინებით, მხარეთა უშუალო მონაწილეობით საქმის განხილვის შემდეგ, სასამართლო მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ სახეზე არ არის გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ, ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობა **ვა-----ს** საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლის პირველი ნაწილით (ორი ეპიზოდი) დამნაშავედ ცნობისა და მის მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის, რის გამოც **ვა-----ს** წარდგენილ ბრალდებაში უნდა გამართლდეს.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 258-260-ე, 268-ე, 270-272-ე, 275-276-ე, 277-279-ე, 2-2-2-3-ე მუხლებით და

და ა დ გ ი ნ ა:

ვა----- საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით წარდგენილ ბრალდებაში გამართლდეს.

ვა-----ს მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო გაუქმდეს. ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2019 წლის 2- მარტის განჩინებით გირაოს უზრუნველსაყოფად დადებული ყადაღა მოეხსნას **გი-----ის** კ/ნ 6-----, საკუთრებაში არსებულ უძრავ ქონებას - მდებარე წყალტუბოს რაიონ სოფელ გ-----, საკადასტრო კოდი #2-.0-.4-.2--.

გამართლებულ **ვა-----ს** განემარტოს საქართველოს სსსკ-ის 92-ე მუხლით გათვალისწინებული ზიანის ანაზღაურების უფლება.

საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ ნივთიერი

მტკიცებულება:

შსს საინფორმაციო ცენტრ 112-ში დაფიქსირებული შეტყობინების აუდიო ჩანაწერი- CD დისკი - **შენახულ იქნეს საქმის შენახვის ვადით.**

განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს მისი გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში (ქ. ქუთაისი, ნიუპორტის ქ. №32), სააპელაციო საჩივრის შეტანის გზით, ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე:

დარინა აბულაძე